

О. О. Сухобокова

Рудницька Мілена Іванівна

РУДНИЦЬКА Мілена Іванівна (15. 07. 1892, м. Зборів, нині Тернопільського р-ну Тернопільської обл. — 29. 03. 1976, м. Мюнхен, Німеччина, 1993 перепохована у Львові) — громадсько-політична діячка. Сестра [І. Кедрина-Рудницького](#), *Михайла* та *Антон* *Рудницьких*, дружина [П. Лисяка](#), мати [І. Лисяка-Рудницького](#). Освіту здобула у класичній гімназії у Львові (1910), Львівському університеті (учитель філософії та математики) і Віденському університеті, де підготувала дисертацію «Математичні основи естетики Ренесансу». 1921—28 викладала в учительській семінарії та на вищих педагогічних курсах у Львові. Від 1919 брала активну участь в українському жіночому русі, увійшла до його проводу, очолювала низку жіночих об'єднань: Центральну управу Союзу українок (1928—39), Український жіночий конгрес (1934), Всесвітній союз українок (1937—39), політичну жіночу організацію «Дружина княгині Ольги» (1938—39). Представляла український жіночий рух на міжнародних конгресах у Відні (1921), Дубліні (1926), Празі (1929), Берліні (1929), Марселі (Франція, 1933). У 1935—39 — редактор часопису «Жінка». Належала до інтелектуальної течії українського фемінізму, обґрунтовувала необхідність емансипації українок для розширення їхньої участі у представницьких органах влади, а також взаємозв'язок українського жіночого та національно-визвольного рухів. Співзасновниця і член ЦК (1927—35) Українського національно-демократичного об'єднання (УНДО). 1928—35 — посол (депутат) від УНДО у польському сеймі, де відстоювала українські національні інтереси, працюючи у комісіях освіти і закордонних справ, та у виступах проти політики пацифікації українців й упослідження української освіти, культури, Церкви. Активно захищала інтереси української нації на міжнародних форумах, зокрема Ліги Націй (Женева, 1931) та Міжпарламентської унії (Берлін, 1928; Женева, 1932). Член Української парламентської репрезентації та делегації на конференції представників комітетів допомоги голодуючим (Відень, 1933). Заступниця голови і відповідальна за міжнародний напрям роботи Українського громадського комітету порятунку України у Львові (1933), завданням якого було інформувати міжнародні спільноти про голодомор в УСРР та організувати допомогу (такі комітети створено у Румунії, Чехо-Словаччині, Польщі, Франції, Бельгії, США, Канаді). Домоглася винесення питання допомоги голодуючим в УСРР на розгляд Ліги Націй 29 вересня 1933, однак більшість країн-учасниць проголосувала проти. Від 1939 жила і працювала в Європі та США: у Кракові (1939—40), Берліні (1940—43), Празі (1943—45), Женеві

(1946—50), Нью-Йорку (1950—58), Римі (1958—59), Мюнхені (1959—76). Після 2-ї світової війни намагалася відродити український жіночий рух, створила нову Спілку українок, а також Український допомоговий комітет у Женеві (1946—50), представляла Українську національну раду у Швейцарії (1948—50). Працювала у газеті «Свобода» (Нью-Йорк, 1950—58) та на радіо «Свобода» (Мюнхен, 1956—60). Авторка багатьох історичних і публіцистичних праць на теми освіти, виховання, політики, культури, українського жіночого руху, зокрема «Українська дійсність і завдання жінки» (Л., 1934), «Західня Україна під большевиками» (Нью-Йорк, 1958), «Дон Боско: Людина, педагог, святий» (Рим, 1963), «Невидимі стигмати» (Рим; Мюнхен; Філадельфія, 1971). У 2019 її ім'ям названо вулицю у Києві.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Мілена Рудницька. Статті. Листи. Документи: збірник документів і матеріалів про життя, суспільно-політичну діяльність і публіцистичну творчість Мілени Рудницької. Л., 1998;
2. Мілена Рудницька: сходження до неба. Л., 2010;
3. Комарницький Я. Політична діяльність Мілени Рудницької у міжвоєнний період // Українська жінка у національному та глобальному просторі: історія, сучасність, майбутнє. Дрогобич, 2016.

Бібліографічний опис:

Рудницька Мілена Іванівна / О. О. Сухобокова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-883554>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).